Београд - Надам се да ће у тиму Београда за разговоре с Приштином бити људи који знају да пројектују будућност и изналазе прагматична решења. Обе стране имају црвене линије, које су веома удаљене једна од друге. Сматрам неопходним да се те две линије међусобно приближавају - оцењује Небојша Човић, бивши потпредседник Владе Србије и председник Координационог центра за КиМ, учествујући у Данасовој дебати „Црвене линије српске политике“.

Којим темама би требало да буде посвећен предстојећи дијалог Београда и Приштине? Да ли би и ко требало да посредује, и под чијим окриљем?

- Када почиње дијалог овакве врсте, требало би га започети лакшим темама, односно оним које се тичу побољшања услова живота грађана који живе на Космету, без обзира на њихову националну припадност. Реч је о телекомуникацијама, проблемима снабдевања електричном енергијом, економији, привреди, потом повратку интерно расељених и решавању судбину несталих. Након тога потребно је постепено достизати теме попут питања статуса. Формат разговора треба да иде од простијих ка сложенијим темама, а томе треба прилагодити и састав учесника. Што се тиче посредника у тим разговорима, нисмо у прилици да бирамо или значајно утичемо на то. С једне стране је Београд, с друге Приштина, а посредници би требало да буду ЕУ, УН, САД и Русија. Мислим да би окриље под којим би се разговори одвијали требало да буду УН.

Како би требало решити „седење за истим столом“ представника Београда и Приштине у регионалним организацијама, имајући у виду да косовски званичници не желе да буду заступљени као „Косово/Унмик“?

- Ако постоји добра воља, онда је лако дати одговор на то питање. Међутим, ако је присутан елеменат ината који произилази из унутрашњополитичких прилика обе стране у дијалогу, онда то отежава и оптерећује предстојеће разговоре Београда и Приштине. Ако људи желе да буду кооперативни, онда ће то питање третирати у смислу да табле

не значе ништа. Оне су за сликање и снимање камерама. Сматрам да је без табла испред учесника разговора, дијалог сасвим могућ. Ипак се ради о препознатљивим личностима које учествују или ће учествовати у дијалогу.

Под којим условима би Србија могла да прихвати улазак Косова у Савет Европе и ОЕБС?

- То је тема за дијалог. Не би било добро да јавност у Београду и Приштини прејудицира ставове. Све што се прејудицира, отежава разговоре и изналажење могућих решења, која би могла да проистекну. Морамо поћи од реалности. Обе стране имају црвене линије које су веома удаљене једна од друге. Сматрам неопходним да се те две црвене линије међусобно приближавају у циљу изналажења одрживог решења.

Шта би Београд требало да учини уколико Приштина поднесе захтев за пријем у УН?

- Србија ће наставити да блокира пријем Косова у УН. То је, у овом тренутку, сасвим логичан и природан след догађаја.

У случају поделе Косова, где би Србија требало да повуче границу?

- То је тема око које се дуже време води полемика. Много је рано сада причати о границама, односно о картама, линијама и оловкама којима ће границе бити исцртане. Препустимо то учесницима дијалога. Видим да ће у нашем тиму бити историчари који ће имати њима својствену перспективу проблема везаних за прошлост. Међутим, надам се да ће у нашем тиму бити и људи који знају да пројектују будућност и изналазе прагматична решења. Проблем Космета није такав да га је могуће решити преко ноћи и као такав захтева високо компетентне тимове.

Да ли Београд треба да подржи улазак Срба у косовске институције на предстојећим парламентарним изборима на Косову?

- Треба, јер је то исправан пут и начин да се Србија преко тих међународно признатих институција избори за побољшање услова живота грађана српске националности на Космету. Простор Космета неће ништа значити без Срба који тамо живе. Услов да се Срби врате да живе на Космету је да им обезбедите перспективу и безбедност. Без перспективе и безбедности живота није могуће замислити повратак.

(Данас)